

Sygn. akt VI U 1893/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2024 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Maciej Flinik

Protokolant – starszy sekretarz sądowy Marta Walińska

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2024 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z dnia 6 listopada 2023 r., znak: (...)

w sprawie: M. S.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

o rekompensatę

1/ zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. z dnia 6 listopada 2023 roku, w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu M. S. prawo do rekompensaty,

2/ stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sędzia Maciej Flinik

Sygn. akt VI U 1893/23

UZASADNIENIE

Decyzją z 6 listopada 2023 (...) Oddział w E. na podstawie przepisów Ustawy o emeryturach pomostowych odmówił ubezpieczonemu M. S. prawa do rekompensaty z uwagi na nieudokumentowanie 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Odwołanie od tej decyzji złożył ubezpieczony M. S. domagając się jej zmiany i przyznania mu prawa do rekompensaty. W uzasadnieniu podnosił, iż nie zgadza się ze stanowiskiem ZUS, dlatego jego odwołanie jest konieczne. W Fabryce (...) [f 00:01:40.750] (...) przepracował łącznie 20 lat 7 miesięcy i 13 dni, z tego 18 lat 8 miesięcy i 9 dni w warunkach szkodliwych. W tym czasie pracował głównie na obręczarni jako szlifierz zgrzewacz obręczy oraz w spawalni jako spawacz gazowy. Szkodliwość pracy występowała w dziale obręczarni, gdyż wykonywano tam w niewielkiej, w niedalekiej odległości od siebie szlifowanie i polerowanie obręczy, co powodowało duże zapylenie z ebonitowych tarcz ściernych i tarcz do polerowania oraz iskrzenie, potężny hałas, duże drgania i wibracje. Zgrzewanie obręczy, co powodowało szkodliwe iskrzenie i zapylenie, mycie części rowerowych w gorącym roztworze wodnym z sodą kaustyczną skąd wydobywały się szkodliwe opary rozchodzące się po całym dziale. Wykonywał też szkodliwe prace na spawalni. Spawał gazowo mosiądzem części rowerowe. Prace te wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu

pracy, a dodatkowo często pracował też w nadgodzinach i w systemie akordowym. W odpowiedzi na odwołanie (...) Oddział w B. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu argumentował, że okresów pracy od 1 kwietnia 78 do 23 października 78 w Fabryce (...) Sp. z o.o. oraz od 15 czerwca 79 do 10 sierpnia 97 organ rentowy nie zaliczył do okresu pracy w warunkach szczególnych z powodu braku świadectw pracy w warunkach szczególnych. W dokumentacji skarżącego znajduje się jedynie niewiarygodna kopia, niewiarygodna..., kserokopia świadectwa. Ponadto kopia świadectwa zawiera zapisy niezgodne z wykazem, działem pierw..., działem i pozycją odpowiednich zarządzeń resortowych, co uniemożliwia właściwą ocenę rodzaju prac, które na zajmowanych stanowiskach wykonywał ubezpieczony. Sąd ustalił, iż ubezpieczony M. S. w okresach od 1 kwietnia 78 do 23 października 78 oraz od 15 czerwca 79 do 10 sierpnia 97 pozostając zatrudnionym w Fabryce (...) Sp. z o.o. na stanowisku szlifierza i szlifierza obręczy obsługi urządzeń do obróbki plastyczno - biurowej, zgrzewacza, walcarka i spawacza gazowego wykonywał prace polegające na szlifowaniu, zgrzewaniu, polerowaniu, spawaniu obręczy do kół rowerowych i elementów, innych elementów rowerów. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań ubezpieczonego, świadków, a także jego dokumentacji pracowniczej, akt osobowych oraz wystawionego mu przez zakład pracy świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Sąd uznał zeznania tych osób za wiarygodne. Były one bowiem wewnętrznie spójne i konsekwentne, spontaniczne, a nadto korespondują ze zgromadzoną dokumentacją pracowniczą ubezpieczonego i świadectwami, świadectwami wystawionymi przez zakłady pracy, przez zakład pracy. W tym stanie rzeczy odwołanie ubezpieczonego zasługiwało na uwzględnienie zgodnie z treścią art. 2 pkt 5 Ustawy z 19 grudnia 2008 o emeryturach pomostowych. Rekompensata to odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze dla osób, które nie nabeżdą prawa do emerytury pomostowej. Natomiast stosownie do treści art. 21 ust. 1 Ustawy o emeryturach pomostowych, rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów Ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynoszący co najmniej 15 lat. W okolicznościach niniejszej sprawy nie budzie wątpliwości Sądu to, iż ubezpieczony pracując w latach 78-97 na stanowisku szlifierza wykonywał prace kwalifikowane jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisu art. 184 ust. 1 Ustawy z 17 grudnia 98 o emeryturach i rentach z FUS oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 83 w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymienione pod poz. 78 Działu III wykazu A jako szlifowanie lub ostrzenie wyrobów i narzędzi metalowych oraz polerowanie mechaniczne. Pod poz. 14 Działu I obsługa walcarek, obręczy i kół, walcarek gwintów i wiertel, ręczna obróbka na gorąco, a także prace wymienione w Dziale XIV pod poz. 12 jako prace przy spawaniu gazowym. Prace te wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie ulega zatem wątpliwości, że spełnia przesłanki nabycia prawa do rekompensaty wyrażone w treści art. 2 pkt 5 i art. 21 ust. 1 Ustawy o emeryturach pomostowych w postaci nienabycia prawa do emerytury pomostowej oraz osiągnięcia okresu pracy w warunkach szczególnych i w szczególnym charakterze w rozumieniu Ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynoszącego co najmniej 15 lat. Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 477 ze znaczkim 14 § 2 k.p.c. orzekł jak w pkt. 1 sentencji wyroku. W pkt. 2 wyroku Sąd zgodnie z treścią przepisu art. 118 ust. 1a Ustawy o emeryturach i rentach z FUS z urzędu orzekł w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zdaniem Sądu biorąc pod uwagę okoliczności przedmiotowej sprawy zaistniały podstawy do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego. Organ rentowy, jeżeli powziął wątpliwości co do charakteru pracy ubezpieczonego czy co do autentyczności przedłożonego przezeń dokumentu kserokopii świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych to powinien był zwrócić się w trybie § 29 Rozporządzenia wykonawczego o akta osobowe ubezpieczonego i wątpliwości te rozwiać. Z sobie znanych powodów tego zaniechał przerzucając celowo, intencjonalnie po raz kolejny ciężar wykazania, iż postawiona przezeń teza bezrefleksyjnie i bezpodstawnie była prawdziwa na Sąd...